

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobkyně: **A.F.**, zast. Petrem Neudkem, obecným zmocněncem, bytem Zelenkova 544/1, Duchcov, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 375/4, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2011 čj. 54182/2011/PRO,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobkyně žalobou podanou dne 3. 10. 2011 u Krajského soudu v Ústí nad Labem domáhá přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen krajský úřad), ze dne 17. 5. 2011 č.j. 1055/SZ/2011-7, jímž krajský úřad podle § 13 zákona č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních) zrušil registraci nestátního zdravotnického zařízení vydanou Okresním úřadem v Teplicích dne 25. 10. 1995 pod č.j. 43/95 na jméno žalobkyně pro neplnění podmínek § 4 odst. 1 a § 6 zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 10. 2011 čj. 15 A 61/2011-16 byla věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Kasační stížnost žalovaného proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012 čj. 3 Ads 170/2011-37.

Žalobkyně v žalobě uvádí, že krajský úřad vydal rozhodnutí poté, co obdržel žádost od Městského úřadu Duchcov, který reagoval na stížnost nespokojeného klienta žalobkyně. Žalobkyně má doklad o oprávnění k provozu nestátního zdravotnického zařízení, vydaný dne 25. 10. 1995 pod č.j. 43/95 Okresním úřadem v Teplicích. Tento doklad byl vydán na dobu neurčitou. Žalobkyně se proto nedomáhá přezkumu kvalifikačních požadavků, ale nezákonnosti při odejmutí oprávnění, které je zdůvodňováno nepravdivě kvalifikačními předpoklady. Oprávnění, podle kterého žalobkyně podniká, nebylo nikdy dotčeno zákonem. Původní oprávnění je proto platné, až do okamžiku, kdy nabude právní moci usnesení o zrušení registrace.

Napadené rozhodnutí se opírá o zákon č. 96/2004 Sb. Žalobkyně je toho názoru, že nové oprávnění lze získat jen podle tohoto zákona, ale platnost dříve vydaných oprávnění není dotčena. Kvalifikace získaná podle tohoto zákona má omezenou platnost na 10 let, což zase může limitovat platnost oprávnění k provozu nestátního zdravotnického zařízení. Žalobkyni by se jako relevantní zdálo pravidlo, aby zajistila odborné vedení jinou osobou, a pokud tak do určité doby neučiní, činnost by jí byla pozastavena. Důvodem nové právní úpravy je obdobně jako v případě lékařů snaha podrobit si lékaře tak, aby byli závislí na celoživotním vzdělávání.

Rozhodnutí krajského úřadu neobsahovalo ve výroku ani jinde žádný náznak doložky právní moci nebo vykonatelnosti, což je v rozporu s § 75 odst. 1 správního řádu. Ani v rozhodnutí žalovaného nic takového není.

Napadené rozhodnutí je tendenční a účelové a jeho účelem je poškodit žalobkyni na jménu a na majetku. Žalobkyně dostala výpověď ze smluvního poměru od zdravotní pojišťovny datovanou dne 25. 7. 2011, tedy dříve, než žalobou napadené rozhodnutí nabylo právní moci. Výrok rozhodnutí má ještě další formální nedostatek. Je sice zpochybněná kvalifikace žalobkyně, ale to by mělo směřovat k odebrání kvalifikačních předpokladů k výkonu povolání všeobecné zdravotní sestry, nikoliv k odebrání oprávnění provozovat nestátní zdravotnické zařízení. Při pochybnostech, zda je žalobkyně způsobilá, mohlo být přistoupeno k rozhodnutí o odstranění závad, určení přiměřených lhůt a úkolů. Místo toho je použit nejtvrdší prostředek urychlené metody zastavení podnikání.

Žalobkyně dále poukazuje na dopis s názvem „vyřízení podání“, který jí byl doručen dne 16. 7. 2011. Jde o podivný dokument. Ačkoliv na první pohled vypadá jako obsáhlé oznámení, je věcně přímo nesmyslný. Ačkoliv nadpis říká nepřímě, že jde o reakci na podání žalobkyně, žalobkyně žádné podání nepodala. V tomto dopise žalobkyni krajský úřad doporučuje nastudovat platné právní předpisy z oblasti zdravotnictví a řídit se jimi. Oznamuje dále žalobkyni, že zaslal v této věci podnět k revizní činnosti Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky.

Z první věty tak lze dovodit, že šetření pokračuje, což je zřejmě v rozporu se skutečností, že napadené rozhodnutí je založeno na skončeném šetření ve správním řízení. To je rozpor, který zakládá podstatu nicotnosti. Z poslední věty je zase zřejmé, že byl poslán podnět k revizi firmy žalobkyně. Tento dopis tak potvrzuje skutečnost, že neexistuje žádný důvod pro odebrání licence. Celá záležitost je zkonstruovaná, silně podjatá a veskrze nicotná.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě zejména uvedl, že krajský úřad zjistil, že žalobkyně nedisponuje osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a není tak oprávněna samostatně poskytovat zdravotní péči. Nadto se „zdá“, že žalobkyně nejenže nemá specializovanou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání ve smyslu ust. § 67 odst. 2 písm. a) zákona o nelékařských zdravotnických povoláních, ale navíc

se ani neúčastnila celoživotního vzdělávání, přičemž splnění obou podmínek je pro udělení a prodloužení platnosti osvědčení nezbytné. Doklad o odborné způsobilosti vydaný Okresním úřadem v Teplicích v žádném případě nemůže nahradit osvědčení k výkonu povolání bez odborného dohledu a bez ohledu na jeho časovou neomezenost je pro účely registrace nestátního zdravotnického zařízení nedostačující. Bez ohledu na to, zda žalobkyni byla původní registrace Okresním úřadem v Teplicích udělena v souladu se zákonem, nyní žalobkyně odbornou způsobilostí podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních nedisponuje, a nebyla proto jiná možnost, než registraci nestátního zdravotnického zařízení zrušit. Žalovaný současně poznamenal, že žalobkyně měla možnost jmenovat odborného zástupce, který by splňoval podmínku odborné způsobilosti v daném oboru a pracovat pod jeho dohledem, což by jí umožnilo pokračovat v činnosti nestátního zdravotnického zařízení, což ale žalobkyně neučinila. K námitce týkající se doložky právní moci žalovaný uvedl, že je „zcela irelevantní a nesmyslná“.

Žalobkyně na toto vyjádření reagovala replikou, ve které poukázala na to, že možnost jmenovat odborného zástupce se uvádí až nově. Žalobkyně o této možnosti nikdy předtím nebyla informována. Žalobkyně dále poukazuje na to, že její činnost není možno ukončit okamžitě, neboť jejími klienty jsou lidé opatřovaní lékařskou péčí, na kterou spoléhají a jsou na ní často životně závislí. Proto jí měl být poskytnut časový úsek, ve kterém by seznámila klienty se stavem věci, aby měli čas sehnat péči od jiného poskytovatele. Právě proto, že žádné rozhodnutí neobsahovalo ani náznak termínu, žalobkyně se domnívala, že poslední možností je právě doložka o nabytí právní moci a vykonatelnosti.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 7. 12. 2010 vydal krajský úřad rozhodnutí č.j. 3209/SZ/2010, kterým byla žalobkyni uložena povinnost předložit jako důkaz listinu, kterou je platné osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu v oboru všeobecná sestra vydané Ministerstvem zdravotnictví, a to ve lhůtě do 17. 12. 2010. Žalobkyně na tuto výzvu předložila rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení ze dne 25. 10. 1995 vydanou Okresním úřadem v Teplicích podle ust. § 8 a § 11 zákona č. 160/1992 Sb. a dále doklad o odborné způsobilosti pro výkon činnosti „komplexní domácí ošetrovatelská péče o pacienta“ vydaný Okresním úřadem v Teplicích dne 25. 10. 1995.

Opatřením ze dne 18. 4. 2011 č.j. 1055/SZ/2011-1 bylo zahájeno správní řízení ve věci zrušení registrace nestátního zdravotnického zařízení podle § 13 zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních.

Rozhodnutím ze dne 17. 5. 2011 č.j. 1055/SZ/2011-7 krajský úřad zrušil registraci nestátního zdravotnického zařízení vydanou Okresním úřadem v Teplicích dne 25. 10. 1995 na jméno žalobkyně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí krajský úřad uvedl, že podle § 6 zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních jsou oprávněni poskytovat v rozsahu způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti zdravotničtí pracovníci způsobilí k výkonu zdravotnického povolání podle zvláštních právních předpisů. Tímto zákonem je v případě žalobkyně zákon o nelékařských zdravotnických povoláních. Žalobkyně však nedoložila doklad dle § 66 tohoto zákona. Žalobkyně tak nemá v současné době způsobilost k výkonu nelékařského zdravotnického povolání, a proto krajský úřad postupoval podle § 13 odst. 1 písm. a) a odst. 3

zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních a registraci nestátního zdravotnického zařízení zrušil.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí o odvolání, ve kterém zejména uvedla, že osvědčení jí bylo vydáno již v roce 1995 podle tehdy platných předpisů, a to na dobu neurčitou, přičemž žádný právní předpis platnost tohoto osvědčení nezrušil.

Žalobou napadeným rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 1. 8. 2011 čj. 5418/2011/PR bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a napadené rozhodnutí krajského úřadu potvrzeno. Žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že zákon o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních odkazuje v souvislosti s odbornou způsobilostí na zákon o nelékařských zdravotnických povoláních. Ten v ust. § 4 odst. 6 písm. a) definuje způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry bez odborného dohledu tak, že zdravotnický pracovník je způsobilý k výkonu povolání po získání odborné způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy IV uvedeného zákona. Dále uvedl, že samozřejmě není nezbytné, aby sestra domácí péče byla nutně pracovníkem s osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu. V takovém případě však musí pracovat pod odborným dohledem někoho, kdo je držitelem takového osvědčení, tedy prostřednictvím odborného zástupce, který musí být k provozovateli nestátního zdravotnického zařízení v pracovním poměru či obdobném pracovněprávním vztahu. Žalobkyně však nemá žádného odborného zástupce, a proto musí tuto podmínku splňovat sama. Doklad o odborné způsobilosti vydaný Okresním úřadem v Teplicích dne 25. 10. 1995 nemůže nahradit osvědčení o výkonu povolání bez odborného dohledu a bez ohledu na jeho časovou neomezenost je pro účely registrace nestátního zdravotnického zařízení nedostačující. Po roce 2004 samozřejmě nebylo nutné žádat o nové registrace. Nicméně způsobilost k výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru byla podmínkou registrace již od roku 1992. V roce 2004, tedy po změně celého systému vzdělávání lékařů i nelékařských zdravotnických pracovníků, je však nutné způsobilost k výkonu zdravotnického povolání ve smyslu zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních vykládat s přihlédnutím k zákonu o nelékařských zdravotnických povoláních.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 4 odst. 6 písm. a) zákona o nelékařských zdravotnických povoláních zdravotnický pracovník, který vykonává povolání všeobecné zdravotní sestry, *je způsobilý k výkonu povolání bez odborného dohledu v rozsahu vyplývajícím z tohoto zákona po získání odborné způsobilosti a osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI.*

Podle § 66 písm. a) tohoto zákona *osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (dále jen „osvědčení“) se získává oprávnění k výkonu povolání bez odborného dohledu (§ 4 odst. 3).*

V přechodných ustanoveních je pak v § 96 odst. 6 zákona o nelékařských zdravotnických povoláních stanoveno, že *do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není osvědčení podmínkou pro výkon povolání bez odborného dohledu.* Podle odst. 7 tohoto ustanovení *fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí*

účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka, bezúhonnost a zdravotní způsobilost, bude vydáno osvědčení na období stanovené podle délky praxe a případné účasti na celoživotním vzdělávání.

Z uvedených ustanovení tak nepochybně vyplývá, že po uplynutí dvou let od účinnosti citovaného zákona může zdravotnický pracovník vykonávat zdravotnické povolání bez odborného dohledu jediné tehdy, pokud je držitelem osvědčení podle § 66 tohoto zákona. Zákon nepřipouští nahradit toto osvědčení žádným jiným dokladem, a to ani dokladem vydaným podle předchozích právních předpisů. Je tedy zcela nerozhodné, že žalobkyni bylo osvědčení v roce 1995 vydáno Okresním úřadem v Teplicích bez časového omezení.

Protože žalobkyně o vydání osvědčení pro výkon zdravotnického povolání bez odborného dohledu nepožádala a nebylo jí tedy vydáno, nebyla počínaje dnem 1. 4. 2006 oprávněna k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu. Nadále mohla proto vykonávat své povolání všeobecné sestry jen pod odborným dohledem. Takový byl důsledek nové, přísnější úpravy kvalifikačních předpokladů nelékařských zdravotnických pracovníků provedené novým zákonem č. 96/2004 Sb. Fakt, že osvědčení podle nové právní úpravy nelze po uplynutí přechodného období dvou let nahradit žádným dokladem vydaným podle předchozích právních předpisů, zcela jednoznačně vyplývá z § 96 odst. 6 tohoto zákona. Pro samostatný výkon zdravotnického povolání byla stanovena nová podmínka a těm, kdo vykonávali zdravotnické povolání na základě předchozích právních předpisů, byla stanovena přechodná doba v délce dvou let, aby mohly splnit podmínky nové právní úpravy.

Podle § 13 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních orgán příslušný k registraci zruší registraci, jestliže provozovatel nestátního zařízení pozbývá osvědčení nebo souhlas nebo způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle zvláštních právních předpisů nebo povolení; registraci zruší i při závažném nebo opakovaném porušení hygienických a protiepidemických zásad na provoz zdravotnických zařízení, zjištěném orgánem ochrany veřejného zdraví.

Podle § 13 odst. 3 tohoto zákona orgán příslušný k registraci může registraci zrušit, jestliže provozovatel porušuje podmínky nebo povinnosti vyplývající z rozhodnutí o registraci, z tohoto zákona, ze zákona o péči o zdraví lidu, zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, popřípadě požaduje v rozporu s obecně závaznými právními předpisy finanční úhradu za zdravotní péči nebo za přijetí pacienta do péče.

Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona nestátní zařízení musí být pro druh a rozsah jím poskytované zdravotní péče personálně, věcně a technicky vybaveno a musí splňovat požadavky kladené na jeho provoz.

Podle § 6 tohoto zákona zdravotní péči v nestátních zařízeních jsou oprávněni poskytovat v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti zdravotničtí pracovníci způsobilí k výkonu zdravotnického povolání podle zvláštních právních předpisů.

Nestátní zdravotnické zařízení, jehož provozovatelem byla žalobkyně, bylo „personálně vybaveno“ toliko žalobkyní, která však, jak bylo shora uvedeno, nebyla oprávněna své povolání vykonávat bez odborného dohledu. Protože žalobkyně neměla ustanoveného žádného odborného zástupce, který by nad její činností vykonával odborný dohled, a bez tohoto dohledu nebyla oprávněna své povolání vykonávat, krajský úřad zcela správně dospěl k závěru, že nestátní zdravotnické zařízení, jehož provozovatelem žalobkyně byla, není dostatečně personálně vybaveno a nemůže tedy poskytovat žádnou zdravotní péči. Za této situace skutečně krajskému úřadu nezbývalo nic jiného než registraci nestátního zdravotnického zařízení zrušit.

Krajský úřad ani žalovaný nebyli povinni žalobkyni poučovat o tom, jak by mohla dosáhnout toho, aby jí byla registrace nestátního zdravotnického zařízení zachována. V úvahu přicházelo ustanovení odborného zástupce – držitele osvědčení podle § 66 zákona o nelékařských zdravotnických povoláních, který by nad žalobkyní vykonával odborný dohled, anebo to, že by sama žalobkyně získala osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (pokud by pro to splňovala podmínky). Všechny tyto možnosti vyplývají z platné právní úpravy. Žalobkyně se nemůže důvodně dovolávat toho, že nebyla s platnou zákonnou úpravou správními orgány seznámena, v tomto ohledu lze odkázat na starou právní zásadu, že neznalost zákona neomlouvá. Nadto lze poukázat na to, že hodlala-li žalobkyně být provozovatelkou nestátního zdravotnického zařízení, tím spíše po ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby byla s právní úpravou upravující výkon zdravotnických povolání seznámena.

Žalobkyně dále v žalobě poukazuje na to, že v žádném z rozhodnutí správních orgánů není obsažena doložka právní moci nebo vykonatelnosti. K tomu v replice upřesnila, že tuto námitku míní tak, že jí nebyla stanovena žádná lhůta pro ukončení činnosti jejího nestátního zdravotnického zařízení.

Podle § 75 odst. 1 správního řádu *správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí*. Doložku právní moci je zjevně možno vyznačit na rozhodnutí teprve tehdy, až se rozhodnutí skutečně pravomocným stane, nikoli dříve. Právě proto zákon stanoví povinnost vyznačit doložku právní moci jen na to vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu (ostatní vyhotovení již v této době nejsou v dispozici správního orgánu). Na vyhotovení rozhodnutí doručené účastníkovi vyznačí doložku právní moci správní orgán na požádání tohoto účastníka. Žalobkyně nicméně netvrdí, že by požádala žalovaného o vyznačení doložky právní moci na vyhotovení rozhodnutí, které jí bylo doručeno a že by to snad žalovaný odmítl učinit. Na vyhotovení rozhodnutí založeném ve spise, který byla zaslán soudu, přitom doložka právní moci vyznačena je. Soud tedy porušení § 75 odst. 1 správního řádu neshledal.

Pokud žalobkyně namítá, že jí měla být stanovena lhůta k ukončení činnosti jejího nestátního zdravotnického zařízení, není zřejmé, z čeho takovou povinnost pro správní orgány dovozuje. Jak bylo výše uvedeno, z ust. § 75 odst. 1 správního řádu takovou povinnost dovodit nelze. Zákon o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních takovou povinnost rovněž nestanovuje a nestanovuje ji ani žádný jiný právní předpis. Okamžitá účinnost a vykonatelnost rozhodnutí o zrušení registrace je přitom logická, neboť účelem tohoto rozhodnutí je zamezit tomu, aby mohla být poskytována zdravotní péče v zařízení, které k tomu není dostatečně personálně vybaveno. Chrání se tu tedy zdraví pacientů a jde tedy o hodnotu, která musí požívat vysokého stupně ochrany.

Nedůvodná je rovněž námitka údajné tendenčnosti a účelovosti rozhodnutí. Jak bylo shora odůvodněno, závěr správních orgánů, že žalobkyně není oprávněna poskytovat zdravotní péči bez odborného dohledu a že tudíž jí provozované zdravotnické zařízení není dostatečně personálně vybaveno, byl správný. Je přitom zcela nerozhodné, na základě jakého podnětu byla tato otázka zkoumána. Soud může posoudit pouze to, zda byly splněny podmínky pro zrušení registrace nestátního zdravotnického zařízení, a v tomto ohledu závěrům správních orgánů nelze ničeho vytknout.

Zcela bez významu pro projednávanou věc je pak písemnost ze dne 12. 7. 2011 nadepsaná jako „vyřízení podání“, kterou žalobkyni zaslal krajský úřad. Žalobkyně zcela správně poznamenává, že tato listina nebyla krajským úřadem vyhotovena v rámci správního řízení o zrušení registrace nestátního zdravotnického zařízení. Tato listina nesloužila v tomto řízení jako podklad pro rozhodnutí, neodvolává se na ni ani rozhodnutí krajského úřadu ani žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví a není ani obsaženo ve správním spise, který byl soudu předložen. Uvedený dopis žalobkyni tedy neměl žádný vliv na výsledek řízení o zrušení registrace nestátního zdravotnického zařízení, a z tohoto důvodu se soud námitkami vůči obsahu této listiny nebude v tomto řízení zabývat. Z téhož důvodu se soud nebude zabývat ani obsahem dopisu, který dne 25. 7. 2011 zaslala žalobkyni Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. června 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.

předsedkyně senátu